

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเก็บข้อมูลจากฟาร์มไก่ใน รวม 113 ฟาร์ม ซึ่ง ผู้วิจัยได้นำเสนอตารางประกอบคำบรรยายโดย แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์วิเคราะห์ การจัดการฟาร์มในการป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างกันด้านการจัดการฟาร์มในการป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการจังหวัดฉะเชิงเทราโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามขนาดฟาร์ม ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการจัดการฟาร์ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมข้อมูลแล้วมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ได้ผลการวิเคราะห์ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพส่วนบุคคล

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
ประถมศึกษา	31	27.4
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	21	18.6
ปริญญาตรี	38	33.6
สูงกว่าปริญญาตรี	23	20.4
รวม	113	100.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์		
1-5 ปี	22	19.5
5 ปีขึ้นไป-10 ปี	33	29.2
10 ปีขึ้นไป-15 ปี	26	23
15 ปีขึ้นไป	32	28.3
รวม	113	100.00
ขนาดฟาร์ม		
ขนาดฟาร์ม 0-10,000 ตัว	16	14.2
ขนาดฟาร์ม 10,001-20,000 ตัว	19	16.8
ขนาดฟาร์ม 20,001-30,000 ตัว	16	14.2
มากกว่า 30,000 ตัวขึ้นไป	62	54.9
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 33.6 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 27.4 รองลงมือ คือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 20.4 และ ลำดับสุดท้าย คือ ระดับอนุญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 18.6 ในด้านประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป-10 ปี ร้อยละ 29.2 รองลงมา มีประสบการณ์ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 28.3 รองลงมา มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป-15 ปี ร้อยละ 23 และลำดับสุดท้าย มีประสบการณ์ 1-5 ปี ร้อยละ 19.5 ในด้านขนาดของฟาร์มไก่ไข่ ส่วนใหญ่มีขนาดฟาร์มมากกว่า 30,001 ตัวขึ้นไป ร้อยละ 54.9 รองลงมา มีขนาดฟาร์ม 10,001-20,000 ตัว ร้อยละ 16.8 รองลงมา มีขนาดฟาร์ม 0-10,000 ตัว และขนาด 20,001-30,000 ตัว ร้อยละ 14.2 เท่ากัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิล ของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรค
นิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านองค์ประกอบฟาร์ม

ด้านองค์ประกอบฟาร์ม	ระดับการจัดการ					$\bar{X}$	SD	แปลความ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ท่าเลที่ตั้งของฟาร์มอยู่ในที่เหมาะสม ห่างไกลชุมชน	20 (17.7)	38 (33.6)	45 (39.8)	9 (8.0)	1 (0.9)	3.59	.903	ดี	4
2. ท่าเลที่ตั้งของฟาร์มอยู่ในที่เหมาะสม	23 (20.4)	41 (36.3)	40 (35.4)	9 (8.0)	0 (0)	3.69	.887	ดี	1
3. ท่าเลที่ตั้งของฟาร์มอยู่พื้นที่เหมาะสมห่างไกลเส้นทางที่มีการเคลื่อนย้ายสัตว์	19 (16.8)	37 (32.7)	45 (39.8)	10 (8.8)	2 (1.8)	3.54	.936	ดี	6
4. บริเวณที่ตั้งฟาร์มอยู่ในบริเวณที่สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคระบาดจากภายนอกเข้าสู่ฟาร์ม	20 (17.7)	46 (40.7)	38 (33.6)	8 (7.1)	1 (0.9)	3.67	.881	ดี	2
5. เนื้อที่ของฟาร์มมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนโรงเรือนเพื่อให้มีการดูแลทั่วถึง	15 (13.3)	43 (38.1)	40 (35.4)	14 (12.4)	1 (0.9)	3.5	.908	ดี	5
6. เขตบ้านพักอาศัยและอาคารสำนักงานแยกเป็นสัดส่วน ไม่มีการเข้ามาอยู่ปะปนในบริเวณที่เลี้ยงไก่	12 (10.6)	41 (36.3)	45 (39.8)	13 (11.5)	2 (1.8)	3.42	.894	ดี	7
7. โรงเรือนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนไก่เพื่อให้ไก่ที่เลี้ยงอยู่อย่างถูกลักษณะ	21 (18.6)	46 (40.7)	34 (30.1)	10 (8.8)	2 (1.8)	3.65	.943	ดี	3
รวม						2.52	3.60	.737	

จากตารางที่ 4 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวมระดับที่จัดการฟาร์ม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านขององค์ประกอบฟาร์ม ได้ดังนี้

ด้านทำเลที่ตั้งของฟาร์มอยู่ในที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.69$, $SD = .887$) รองลงมา คือ บริเวณที่ตั้งฟาร์มอยู่ในบริเวณที่สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคระบาดจากภายนอกเข้าสู่ฟาร์ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.67$, $SD = .881$) รองลงมา คือ โรงเรือนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนไก่เพื่อให้ไก่ที่เลี้ยงอยู่อย่างถูกลักษณะ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.65$, $SD = .943$)

ตารางที่ 5 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการฟาร์ม

ด้านการจัดการฟาร์ม	ระดับการจัดการ					$\bar{X}$	SD	แปลความ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ทำระบบการทำ ความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค ในโรงเรือนและอุปกรณ์ อย่างมีประสิทธิภาพก่อนนำ ไก่เข้าเลี้ยง	29 (25.7)	47 (41.6)	31 (27.4)	5 (4.4)	1 (0.9)	3.87	.881	ดี	5
2. ทำการจัดการดูแล ซ่อมแซมโรงเรือนและ อุปกรณ์ให้มีความปลอดภัย ต่อไก่และผู้ปฏิบัติงาน	32 (28.3)	44 (38.9)	32 (28.3)	5 (4.4)	0 (0)	3.91	.861	ดี	3
3. ทำการดูแลโรงเรือนและ อุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ถูก ลักษณะ	39 (34.5)	41 (36.3)	25 (22.1)	8 (7.1)	0 (0)	3.98	.926	ดี	2
4. โรงเรือนมีความสะอาด แห้ง เพื่อความสะอาดและ ความปลอดภัย สำหรับ ผู้ปฏิบัติงาน	41 (36.3)	38 (33.6)	28 (24.8)	6 (5.3)	0 (0)	4.01	.911	ดี	1
5. ผู้ดูแลสัตว์จะต้องมี ความรู้ มีความชำนาญ ในการดูแลสัตว์เป็นอย่างดี และต้องมีผู้ดูแลสัตว์ อย่างเพียงพอเหมาะสมกับ จำนวนสัตว์	38 (33.6)	37 (32.7)	26 (23)	12 (10.6)	0 (0)	3.89	.994	ดี	4

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ด้านการจัดการฟาร์ม	ระดับการจัดการ					$\bar{X}$	SD	แปลความ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
6. ภาชนะบรรจุอาหารเป็น ภาชนะที่แห้งสะอาด	19 (16.8)	54 (47.8)	33 (29.2)	6 (5.3)	1 (0.9)	3.74	.832	ดี	6
7. การให้อาหารไก่ต้อง เหมาะสมกับความต้องการ ตามสายพันธุ์และอายุไก่	28 (24.8)	48 (42.5)	36 (31.9)	1 (0.9)	0 (0)	3.91	.774	ดี	3
รวม						3.90	.638	ดี	

จากตารางที่ 5 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการฟาร์มไข่ไก่ เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการฟาร์ม พบว่า การจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวม อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการจัดการฟาร์ม ได้ดังนี้

โรงเรือนมีความสะอาด แห้ง เพื่อความสะดวกและความปลอดภัย สำหรับผู้ปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.01$, $SD = .911$) รองลงมาคือ ทำการดูแลโรงเรือนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ถูกลักษณะ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.98$, $SD = .926$) รองลงมาคือ ทำการจัดการดูแลซ่อมแซมโรงเรือนและอุปกรณ์ให้ มีความปลอดภัยต่อไก่และผู้ปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.91$, $SD = .861$) รองลงมาคือ การให้อาหาร ไก่ต้องเหมาะสมกับความต้องการตามสายพันธุ์และอายุไก่ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.91$, $SD = .774$)

ตารางที่ 6 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการฟาร์มการจัดการฟาร์มไข่ไก่ เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการ สุขภาพสัตว์

ด้านการจัดการสุขภาพสัตว์	ระดับการจัดการ					$\bar{X}$	SD	แปลความ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. จัดให้มีสัตว์แพทย์ ผู้ควบคุมฟาร์มอย่างใกล้ชิด	31 (27.4)	43 (38.1)	35 (31)	4 (3.5)	0 (0)	3.89	.849	ดี	1
2. จัดบันทึกการเข้า-ออก ของยานพาหนะและมี การพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค	23 (20.4)	52 (46)	30 (26.5)	6 (5.3)	2 (1.8)	3.78	.894	ดี	4

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านการจัดการสุขภาพสัตว์	ระดับการจัดการ					$\bar{X}$	SD	แปลความ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
3. การเข้าออกฟาร์มจะต้องผ่านน้ำฆ่าเชื้อโรคและเปลี่ยนชุดของฟาร์ม	26 (23)	41 (36.3)	35 (31)	9 (8)	2 (1.8)	3.71	.970	ดี	6
4. ภายในฟาร์มมีเครื่องพ่นน้ำฆ่าเชื้อโรคและอุปกรณ์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวกเพื่อใช้งานตามจุดต่าง ๆ ภายในฟาร์ม	28 (24.8)	45 (39.8)	29 (25.7)	10 (8.8)	1 (0.9)	3.79	.949	ดี	3
5. จำนวนเครื่องพ่นน้ำฆ่าเชื้อโรค เหมาะสมกับขนาดของฟาร์ม	32 (28.3)	38 (33.6)	34 (30.1)	7 (6.2)	2 (1.8)	3.81	.981	ดี	2
6. จัดบริเวณเฉพาะสำหรับที่ถ่ายซากไก่ที่ตายอย่างเหมาะสม	31 (27.4)	39 (34.5)	31 (27.4)	9 (8.0)	3 (2.7)	3.76	1.029	ดี	5
7. ทำการกำจัดซากไก่ที่ตายเป็นระบบอย่างถูกวิธี	24 (21.2)	38 (33.6)	35 (31.0)	16 (14.2)	0 (0)	3.62	.976	ดี	7
รวม						3.90	.638	ดี	

จากตารางที่ 6 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการสุขภาพสัตว์ พบว่าการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการจัดการสุขภาพสัตว์ ได้ดังนี้ จัดให้มีสัตว์แพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มอย่างใกล้ชิด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.89$, $SD = .849$) รองลงมาคือ จำนวนเครื่องพ่นน้ำฆ่าเชื้อโรคเหมาะสมกับขนาดของฟาร์ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.81$, $SD = .981$) รองลงมาคือ ภายในฟาร์มมีเครื่องพ่นน้ำฆ่าเชื้อโรคและอุปกรณ์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวกเพื่อใช้งานตามจุดต่าง ๆ ภายในฟาร์ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.79$, $SD = .949$)

ตารางที่ 7 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรค
นิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	ระดับการจัดการ					$\bar{X}$	SD	แปลความ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. เก็บซากไก่ออกจากเล้า ทันทีทุกครั้งที่มีการตรวจ พบ โดยใส่ถุงพลาสติกและ ปิดปากถุงให้มิดชิด	23 (20.4)	41 (36.3)	33 (29.2)	14 (12.4)	2 (1.8)	3.61	1.004	ดี	4
2. การทำลายซากสัตว์ พาหะนำโรคโดยการฝัง หรือเผาทำลาย	24 (21.2)	40 (35.4)	34 (30.1)	13 (11.5)	2 (1.8)	3.63	1.002	ดี	3
3. เมื่อมีการปลดไก่ มีการ นำวัสดุรองพื้นนำมาบำบัด ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคทุกครั้ง	24 (21.2)	44 (38.9)	34 (30.1)	11 (9.7)	0 (0)	3.72	.911	ดี	1
4. น้ำที่ใช้ล้างโรงเรือนและ อุปกรณ์ในการเตรียม โรงเรือน มีการบำบัด	16 (14.2)	43 (38.1)	47 (41.6)	7 (6.2)	0 (0)	3.6	.808	ดี	5
5. ทำความสะอาดพื้นที่ รอบโรงเรือนในรัศมี 3 เมตร	26 (23.0)	35 (31.0)	41 (36.3)	10 (8.8)	1 (0.9)	3.66	.960	ดี	2
6. ต้องมีการกำจัดสัตว์ พาหะนำโรคอย่างน้อย ต่อเนื่องสม่ำเสมอ	25 (22.1)	35 (31.0)	40 (35.4)	7 (6.2)	6 (5.3)	3.58	1.067	ดี	6
7. วัสดุที่รองพื้นที่เปื้อก หรือจับเป็นก้อนควรคัด ออกทันที	23 (20.4)	31 (27.4)	35 (31.0)	18 (15.9)	6 (5.3)	3.42	1.14	ดี	7
รวม						3.71	.548	ดี	

จากตารางที่ 7 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการฟาร์มไข่ไก่
เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทราด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า
การจัดการฟาร์มในการป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวม
อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการจัดการสิ่งแวดล้อม ได้ดังนี้

เมื่อมีการปลดไก่ มีการนำวัสดุรองพื้นนำมาบำบัดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ย
($\bar{X} = 3.72$, $SD = .911$) รองลงมาคือ ทำความสะอาดพื้นที่รอบโรงเรือนในรัศมี 3 เมตร มีค่าเฉลี่ย

($\bar{X} = 3.66$, $SD = .990$) รองลงมาคือ การทำลายซากสัตว์ พาหะนำโรคโดยการฝังหรือเผาทำลาย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 1.002$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา สรุปในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

ภาพรวมด้าน	$\bar{X}$	SD	ระดับการจัดการฟาร์ม	ลำดับจัดการฟาร์ม
ด้านองค์ประกอบฟาร์ม	3.58	.618	ดี	4
ด้านการจัดการฟาร์ม	3.90	.638	ดี	1
ด้านการจัดการสุขภาพสัตว์	3.76	.706	ดี	2
ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.60	.737	ดี	3
รวม	3.71	.548	ดี	

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการ จังหวัดฉะเชิงเทรา สรุปในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่าด้านการจัดการฟาร์มอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.9$, $SD = .638$) รองลงมาด้าน การจัดการสุขภาพสัตว์ ($\bar{X} = 3.76$, $SD = .706$) และด้านด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.60$, $SD = .737$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างกันด้านการจัดการฟาร์ม

ในการป้องกันโรคนิวคาสเซิลของผู้ประกอบการจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามขนาดฟาร์ม ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการจัดการฟาร์ม

สมมติฐานที่ 1 เจ้าของผู้ประกอบการฟาร์ม ที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแตกต่าง ระหว่างระดับการจัดการเฉลี่ยของกลุ่มโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA โดยผลการทดสอบสมมติฐานมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 9 ความต่างกันของระดับการจัดการของผู้ประกอบการฟาร์มจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test

การจัดการฟาร์ม เพื่อป้องกันโรค นิวคาสเซิล	แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	ระหว่างกลุ่ม	7.744	3	2.581		
การจัดการฟาร์มไก่ไข่	ภายในกลุ่ม	25.925	109	.238	10.854	.000**
	รวม	33.670	112			

$P < 0.05$

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับการจัดการฟาร์มของผู้ประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาต่างกันจะมีการจัดการฟาร์มที่แตกต่างกัน ($F = 10.854$, $\text{Sig.} = .000$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มีระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเพื่อให้ทราบว่าระดับการศึกษาในรายคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Post Hoc Test

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการฟาร์ม ด้านการจัดการฟาร์มไขไก่

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ประณศึกษา	อนุปรินญา หรือเทียบเท่า	ปรินญาตรี	สูงกว่า ปรินญาตรี
ประณศึกษา	3.1594		-.1909 (.13783)	-.5333* (.11803)	-.6550* (.13421)
อนุปรินญาหรือเทียบเท่า	3.3647			-.3424 (.13261)	-.4641* (.14720)
ปรินญาตรี	3.7441				-.1217 (.12884)
สูงกว่าปรินญาตรี	3.8185				

$P < 0.05$

จากตารางที่ 10 เมื่อเปรียบเทียบระดับการจัดการฟาร์มไขไก่ ด้านการจัดการฟาร์มของผู้ประกอบการจำแนกตาม ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการจัดการด้านการจัดการฟาร์มไขไก่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาในระดับประณศึกษา มีระดับการจัดการฟาร์มในด้านการจัดการฟาร์มไขไก่คือน้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปรินญาตรี

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาในระดับประณศึกษา มีระดับการจัดการฟาร์มในด้านการจัดการฟาร์มไขไก่คือน้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปรินญาตรี

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาในระดับอนุปรินญาตรี มีระดับการจัดการฟาร์มในด้านการจัดการฟาร์มไขไก่คือน้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปรินญาตรี

สมมติฐานที่ 2 เจ้าของผู้ประกอบการฟาร์ม ที่มีประสบการณ์ต่างกันจะมีการจัดการฟาร์มไขไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแตกต่าง ระหว่างระดับการจัดการเฉลี่ยของกลุ่มโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA โดยผลการทดสอบสมมติฐานมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 11 ความแตกต่างกันของระดับการจัดการของผู้ประกอบการฟาร์มจำแนกตามประสบการณ์ โดยใช้สถิติ F-test

การจัดการฟาร์ม เพื่อป้องกันโรค นิวคาสเซิล	แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	ระหว่างกลุ่ม	1.484	3	.495		
การจัดการฟาร์มไก่ไข่	ภายในกลุ่ม	32.186	109	.295	1.675	.177
	รวม	33.670	112			

$P < 0.05$

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับการจัดการฟาร์มของผู้ประกอบการจำแนกประสบการณ์ พบว่า

ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ต่างกันจะมีการจัดการฟาร์มที่แตกต่างกัน ($F = 1.675$, $Sig. = .177$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มีระดับ .05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้น ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่ของผู้ประกอบการที่ต่างกัน ไม่ส่งผลให้ระดับการจัดการฟาร์มไข่ไก่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 เจ้าของผู้ประกอบการฟาร์ม ที่มี ขนาดฟาร์ม ต่างกันจะมีการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกัน โรคนิวคาสเซิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแตกต่าง ระหว่างระดับการจัดการเฉลี่ยของกลุ่มโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA โดยผลการทดสอบสมมติฐานมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 12 ความต่างกันของระดับการจัดการของผู้ประกอบการฟาร์มจำแนกตามขนาดฟาร์ม
โดยใช้สถิติ F-test

การจัดการฟาร์ม เพื่อป้องกันโรค นิวคาสเซิล	แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การจัดการฟาร์มไก่ไข่	ระหว่างกลุ่ม	1.849	3	.616	2.112	.103
	ภายในกลุ่ม	31.820	109	.292		
	รวม	33.670	112			

$P < 0.05$

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับการจัดการฟาร์มของผู้ประกอบการ
จำแนกตามขนาดฟาร์ม พบว่า

ผู้ประกอบการที่มีขนาดฟาร์มที่แตกต่างกันจะมีการจัดการฟาร์มที่ไม่แตกต่างกัน
($F = 2.112$, Sig. = .103) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มีระดับ .05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้
ด้านการจัดการฟาร์มไข่ไก่ พบว่า มีความน่าจะเป็น Sig. เท่ากับ .103 ซึ่งมากกว่า .05
หมายความว่า เจ้าของผู้ประกอบการฟาร์มที่มีขนาดฟาร์มต่างกันจะมีการจัดการฟาร์มไม่แตกต่างกัน
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้น ขนาดฟาร์มไก่ไข่ผู้ประกอบการที่ต่างกันไม่ส่งผลให้ระดับการจัดการฟาร์มไข่ไก่
ต่างกัน

ตารางที่ 13 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. เจ้าของผู้ประกอบการฟาร์ม ที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
2. เจ้าของผู้ประกอบการฟาร์ม ที่มีประสบการณ์ต่างกันจะมีการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. เจ้าของผู้ประกอบการฟาร์ม ที่มี ขนาดฟาร์ม ต่างกันจะมีการจัดการฟาร์มไข่ไก่เพื่อป้องกันโรคนิวคาสเซิลแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน